

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 6 лютого 1982 року

№ 16 (3056)

Ціна
2 коп.

Ще на рідній Вінницьчині Валентина Шевчук була активною учасницею художньої самодіяльності школи, сільського Будинку культури. Не розлучалась із піснями і під час навчання у технікумі. Нині Валентина працює економістом на маслозаводі у Петровому. А вечорами поспішає на репетиції аматорів сцени районного Будинку культури.

На знімку: член Петрівського райкому комсомолу Валентина ШЕВЧУК.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

Партії активні бійці

П'ятий з'їзд журналістів України

З почуттям високої відповідальності, гарячим прагненням неупинно підвищувати дієвість слова працює багатотисячний загін журналістів України. XXVI з'їзд КПРС відкрив перед засобами масової інформації і пропаганди широке поле діяльності. У пресі, на радіо і телебаченні центральне місце займають матеріали, які мобілізують трудові колективи на успішне виконання завдань одинадцятої п'ятирічки.

4-5 лютого в Києві, у Сесійному залі Верховної Ради УРСР, проходив V з'їзд журналістів України.

У роботі з'їзду взяли участь керівники Компартії України і уряду республіки В. В. Щербичський, О. Ф. Ватченко, І. О. Герасимов, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, Ю. Н. Єльченко, О. С. Капто, Ю. П. Коломієць, Я. П. Погребняк, секретар правління Спілки журналістів СРСР, головний редактор журналу «Коммунист» Р. І. Косолапов.

Делегати з великим піднесенням обрали почесну президію з'їзду в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

На з'їзді виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербичський, тепло зустрінутий присутніми. Преса, телебачення, радіо, підкреслили він, — це щоденна політична трибуна для мільйонів людей, надійна ідейна зброя ленінської партії. ЦК Компартії України, виконуючи настанови XXVI з'їзду партії, Центрального Комітету КПРС, здійснює заходи, спрямовані на подальше підвищення ідейного рівня і дієвості виступів засобів масової інформації та пропаганди. Зміцнюється їх матеріально-технічна база. Організовано систематичне інформування працівників преси. Преса, телебачення, радіо почали глибше й повніше висвітлювати життя республіки. ЦК Компартії України схвалив виступи в республіканській пресі знатних людей країни, які порушили важливі питання економіки металу, раціонального використання землі й робочого часу. Корисним є шефство редакцій над найважливішими будовами п'ятирічки. На рахунок журналістів республіки чимало добрих ініціатив.

Усе, що робиться, підкреслив далі товариш В. В. Щербичський, — це лише початок великої і непростой роботи по вдосконаленню діяльності засобів масової інформації та пропаганди. Насамперед газети, телебачення і радіо повинні змістовно показувати діяльність партійних організацій на виробництві, в усіх сферах суспільного життя, розкривати на конкретних, переконливих і яскравих прикладах авангардну роль комуністів, наших передових сучасників — робітників і колгоспників, інженерів і вченого, комуніст-керівників. Треба звертатися і до таких моральних цінностей, як честь, совість, гідність радянської людини. Це воістину невичерпна і найбагатіша тема для журналістів. Разом з тим могутню силу слова слід також активніше використовувати і проти негативних явищ.

Журналісти покликані допомагати партійним організаціям виховувати трудящих, особливо молодь, у дусі комуністичної переконаності, зміцнювати високу патріотичну й інтернаціоналістську почуття наших людей. Для цього важливо широко показувати підготовку до святкування наступного 60-річчя утворення СРСР, а також 1500-річчя міста Києва. Засоби масової інформації повинні посилити пропаганду зовнішньої політики КПРС і Радянської держави, нашої чесної і принципової стратегії миру. Треба формувати у наших людей глибоку, тверду переконаність у правоті й непереможності соціалізму. Радянська журналістика завжди була правдивою і мужньою в послідовному викритті ворожої ідеології. Треба продовжувати і поглиблювати благородні традиції популярних публіцистів — Ярослава Галана, Олександра Михалевича, Петра Козланюка, Юрія Мельничука та інших.

У промові було приділено велику увагу питанням творчого обличчя видань. Підкреслювалося, що кожна газета, журнал повинні мати «свої» проблеми і, розробляючи їх постійно і кваліфіковано, мати «свого» читача.

З доповіддю «Звіт правління Спілки журналістів Української РСР і завдання журналістів республіки у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС і промови на ньому Ге-

нерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва» виступив голова правління Спілки журналістів УРСР, редактор газети «Радянська Україна» В. Я. Сіробаба.

Доповідач і промовці відзначали, що засоби масової інформації завжди були справжньою партійною і загальнонародною трибуною. Висуваючи перед радянською публіцистикою нові завдання в умовах розвинутого соціалізму, неперевершений взірць творчого виконання ленінського заповіту — писати історію сучасності так, щоб своїм словом подавати посылку практичному допомогу безпосереднім творцям комуністичного завтра показав товариш Л. І. Брежнєв своїми яскравими творами «Мала земля», «Відраження», «Цілина», «Спогади».

Підкреслювалося, що працівники газет, радіо і телебачення повинні спрямувати всі свої зусилля на втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, зосередити увагу на пропаганді марксизму-ленінізму, радянського способу життя, ідей радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, висвітленні соціалістичного змагання за успішне виконання завдань одинадцятої п'ятирічки. Необхідно посилити політичне звучання газетних і журнальних публікацій, теле- і радіопередач, зміцнювати зв'язки преси з життям трудових колективів, всемірно розвивати робітничий рух.

На з'їзді докладно говорились про творчу роботу Спілки, заходи по підвищенню ідейного рівня і майстерності журналістів, поліпшенню підготовки журналістських кадрів.

Учасники з'їзду підкреслювали, що головним джерелом сили й авторитету радянської журналістики, її дедалі зростаючого впливу є партійне керівництво. Вони запевнили ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва в тому, що всі свої сили, майстерність, творче натхнення присвятять вірному служінню народові, ідеалам ленінської партії.

На з'їзді обрано правління і ревізійну комісію Спілки журналістів України, делегатів на V з'їзд журналістів СРСР.

(РАТАУ).

НОВОБУДОВА П'ЯТИРІЧКИ

Продовжити вік Т-150

Комплекс красивих типових споруд появилися цього року на північно-західній околиці міста Новоукраїнки. Це майстерні по ремонту шасі тракторів Т-150. Як відомо, Т-150 в області ремонтують усього кілька майстерень, можливості яких обмежені. Тому не раз доводилося звертатися за допомогою до кримських і миколаївських спеціалістів. Щороку із конвеєра майстерні сходило 1000 тракторів. Господарства області не потерпають від нестачі машин. Щоб цей невеликий завод функціонував ритмічно, проєктанти інституту «Київпропромсільбуд» передбачили у виробничому комплексі водоочисні споруди, резервуари для мастил, насосну станцію, котельню...

Із приймального корпусу розкомплектований трактор спочатку потрапляє під «душ». Після сушіння діагности за допомогою точних приладів визначають придатність його робочих механізмів і частин. Зношені деталі проходять дефектування, замінюються новими або реставруються досвідченими верстатниками. А відтак починається комплектування, збирання агрегатів і вузлів. Обкатка — завершальна операція ремонтної служби.

Весь технологічний процес відбувається на 36 ділянках, оснащених сучасним промисловим обладнанням і механізмами. Сушильно-фарбувальний комплекс обладнаний потужними витяжними вентиляторами, що відводять шкідливі випари фарби. Якщо якийсь вентилятор зіпсується — спрацює сигналізація, яка відразу ж дає знати про підвищену загазованість повітря. При проєктуванні комплексу не забули також про побутові кімнати, душові, червоний куток — все, що забезпечує нормальні умови праці.

Над спорудженням і обладнанням майстерень багато попрацювали будівельні колективи ПМК-135 тресту «Кіровоградськбуд», СПМК 518 тресту «Укрсіленергомонтаж», Кіровоградське та

Олександрійське пусконалагоджувальні управління Укрремтресту. Та найбільше турбот дісталося самим господарям — працівникам місцеві райсільгосптехніки, адже вони були не тільки зацікавленими арбітрами між генпідрядною і субпідрядними організаціями, а й семі споруджували адміністративний корпус, котельню, насосну станцію.

Щоб виробництво було вчасно введено у дію, добре потрудились комсомольці райсільгосптехніки. Не один ударний суцільний завод вони у зв'язній праці на новобудові. Добре слово вдячності заслужили молоді вояди Сергій Горобець, Микола Негря, електрозварювальник Валерій Хорунжий.

Організатором молоді на будові був секретар комсомольської організації Анатолій Краснощок. Разом з молодими інженерами Віктором Бубновим та Сергієм Карачинським він брав участь у виготовленні регулювальних та обкатних стендів для нової майстерні. Хлопці випускали спеціальні стіннівки, «блискавки», в яких постійно висвітлювали хід роботи на ударній молодіжній будові.

Ще вчора комсомольці допомагали будівельникам, а сьогодні вони вчаться працювати по-новому, опановують нове обладнання і механізми.

Досягти успіху вдається тим, хто не цурався раніше будь-якої роботи. Є на виробництві можливість підвищення своєї кваліфікації. Недавно призначення на посаду начальника механічного цеху отримав комсомолец Микола Гайдай. Рік тому він повернувся з лав Радянської Армії. А ще раніше працював токарем і навчався в Кіровоградському машинобудівному технікумі.

Перші відремонтовані трактори виходять із воріт чудової майстерні. Новоукраїнці роблять усе для того, щоб служили вони довго. Працювали на впрожай, на добро людям.

Д. ТАНСЬКИЙ,
старший інженер Кіровоградського ЦНТІ.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ПРИЙДЕ НА ФЕРМИ ПОПОВНЕННЯ

130 молодих доярок працює в нашому районі. Більшість із них добивається стабільно високих виробничих показників. Однак наперед чи зуміє хтось із молодих трудиць найбільш важким часом всерйоз поборотися за першість із членами комсомольсько-молодіжних колективів доярок молочно-товарної ферми № 3

колгоспу імені Леніна. Доярки цього КМК Наталя Сита і Ольга Шостарич і в нинішньому році захопили лідерство в районному змаганні. Перша з них уже наблизила від кожної корови своєї групи по 378 кілограмів молока. Показник Ольги дещо нижчий — 368 кілограмів, — але й вона прагне справитися із піврічним

завданням до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

Цими днями у всіх першочергових організаціях колгоспів і радгоспів проводили комсомольські збори з порядком денним «Тваринництво — ударна справа комсомолу». На них молодь звітувала про зроблене, відверто визнавала недоліки у своїй роботі, і намічала конкретні

шляхи для їх усунення. Майже всі виступаючі визнавали, що головна причина низької продуктивності громадської худоби — нестача кадрів тваринників. Вивчивши і узагальнивши матеріали зборів, райком комсомолу прийняв рішення — до 18 травня направити за комсомольськими путівками для роботи на фермах 30 юнаків і дівчат.

В. ПАЧЕНКО.
Долінський район.

ТАКТИКА БЕЗ ПРАКТИКИ,

або Чому деякі слухачі втрачають інтерес до політзанять

Про особливості політзань, на яких вивчається курс «Основи правових знань», вели мову пропагандисти за «круглим столом» «Молодого комунара» (газета за 30 січня н. р.). Проблеми, порушені ними, зацікавили багатьох наших читачів. У листах до редакції вони продовжують розмову, почату за «круглим столом», діляться досвідом, своїми думками і намірами, розповідають про труднощі в організації навчального процесу. Словом, пропонують, схвалюють, заперечують...

Редакція вирішила продовжити тему, порушену учасниками зустрічі за «круглим столом», і сьогодні вміщує один із відгуків наших читачів.

Третій рік працюю я пропагандистом. Уже вийшов, як кажуть, в курс справи і можу аналізувати деякі закономірності в організації політнавчання. Почну, як і учасники зустрічі за «круглим» столом, з питання комплексування шкіл системи комсомольського політнавчання.

Комітети комсомолу іноді підходять до його

теоретичного матеріалу залишається незакінченим, бо здебільшого воно розраховане на два роки.

Така практика не тільки негативно позначається на майстерності пропагандиста — слухачі втрачають інтерес до політнавчання, бо кому, скажіть, потрібна сьогодні «незакінчена освіта»?

Однак звинувачувати у цьому лише комітети комсомолу не можна. Часто й ми, пропагандисти, не цікавимося, як розподілені теоретичні курси для вивчення, яка причина щорічної змінності їх. А чи багато пропозицій щодо вдосконалення організації навчального процесу надходить у комітети комсомолу від нас? Шукаємо, бува, вихід самотужки, а в

комітет комсомолу забуваємо звернутися.

Або ще таке. Складаються списки слухачів, а особливості вивчення теоретичного курсу не враховуються.

Якось я поцікавився у колег-пропагандистів, котрі теж вивчають зі слухачами курс «Основи правових знань», чи є серед їхніх слухачів молоді люди, які вчинили правопорушення чи схильні до цього. Виявилось, як і в мене, — нема. Ці люди відвідують інші політшколи. Хоча, я вважаю, вивчення саме нашого курсу було б найдоцільнішим для них.

Виховання високої свідомості у слухачів, вироблення у них внутрішнього бар'єру проти правопору-

шень — таке важливе завдання стоїть перед пропагандистами, що читають курс «Основи правових знань». Але не менш важливо навчити слухачів використовувати свої права і обов'язки у боротьбі за утвердження комуністичних ідеалів, проти різних фальсифікацій нашого радянського способу життя. Як тільки не нападають останнім часом буржуазні ідеологи на права і свободи радянської людини! Розвінчують паплюжницьку суть нападок, дають їм аргументовану відсіч — цього ми повинні вчити слухачів на кожному політзанятті.

О. КІЗЯЄВ,
пропагандист колгоспу імені Куйбишева.
Бобринецький район.

НОВОЮ КІНО

Комсомольські працівники, молоді дозорці — герої нового кольорового документального фільму «Неспокійні люди», що розповідає про діяльність «прожектористів» України, стали його першими глядачами. 30-хвилинна стрічка, знята на замовлення Держтелерадіо СРСР творчою групою «Укртелефільм» — це серія сюжетів про будні молодих контролерів Київського виробничого об'єднання «Більшовик», заводу «Запоріжжясталь», об'єднання «Свема», інших підприємств 830-тисячного загону республіканського комсомольського прожекторів. В ньому є і вертолітний рейд по автомобільних магістралях України, і походи бережливих, і розповідь про досвід роботи ірацьких штабів і постів «КП».

У картині вперше прозвучав «Марш прожектористів», написаний лауреатом республіканської комсомольської премії імені М. Островського композитором Олександром Зуєвим. Нова стрічка присвячується XIX з'їздові ВЛКСМ, XXIV з'їздові ЛКСМУ і 20-річчю руху «КП», яке відзначається в цьому році.

О. ПЕТРУНЯ,
кор. РАТАУ.

23 МІСЯЧНИК 23
ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

... і орієнтир «Пошуку»

З ранку й до пізнього вечора на льодовому майданчику чується дзвін ковзанів, удари ключок; неподалік тренуються скороходи-лижники.

— Це, — говорить військовий керівник Кіровоградського МПТУ № 8 Анатолій Павлович Колотий, — учні готуються до хокейного турніру і кросу. Більшість наших вихованців — майбутні воїни. Тож зрозуміле їх прагнення якнайкраще підготуватися до служби в лавах Радянської Армії. Ми, викладачі, сприяємо хлопцям у цьому. Особливо напружена програма в дні Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи. Допомагають комітет ДТСААФ, комітет комсомолу. В групах відбуваються уроки мужності, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни. Активізував свою роботу гурток «Пошук», який очолює викладач Ігор Михайлович Рязцев. У ці дні гуртківці почали оформляти експозицію музею резолюційної, бойової та трудової слави радянського народу.

Біля входу у військовий кабінет — стенд «Колишні учні — відмінники політичної та бойової підготовки». Тут експозицію з першокурсниками проводять учні другого курсу. Розповідають про випускників Юрія Щербину, Івана Стадника, Віктора Волошина, Віктора Кожушка, Олександра Колісниченка, портрети яких вміщено на стенді, зачитують листи, надіслані воїнами до училища. А потім — бесіда біля стенду «Герої громадянської та Великої Вітчизняної воєни». Надогого затримуються юнаки й діачата біля щита, де встановлені портрети Героїв Радянського Союзу, які визволяли Кіровоградщину від фашистів або здійснили подвиги у нашому краї.

— У такі хвилини, — продовжує А. П. Колотий, — мені часто доводи-

ться бути поруч своїх вихованців або й самому проводити такі бесіди. Бачу, хлопці, дорослішають на очах, коли слухають про подвиги Верхолацева, Галушкіна, Єго-

рова, Балицького, Боровкова, Куроп'ятникова. І тоді знову спадає на думку: слід частіше звертатися не тільки до розуму, а й до серця вихованців, які готуються стати захисниками Батьківщини, турбуватися про емоційний бік виховних заходів, готувати учнів до подвигу.

Один з таких заходів відбувся в актовому залі училища. З учнями зустрілися воїни Кіровоградського гарнізону, ветерани Великої Вітчизняної війни. На сцену вийшли директор училища О. К. Кирилов, майстер виробничого навчання М. П. Гурин. Щодня вони стрічалися зі своїми вихованцями в аудиторіях, у майстерні, а цього разу вразили їх, поставивши перед ними з бойовими нагородами, розказавши про солдатські кілометри, про те, як визволяли рідну землю від фашистів.

Відбулася першість училища з кульової стрільби. На вогневий рубіж вийшли понад 400 юнаків і дівчат. Така масовість — результат добре налагодженої пропаганди цього виду спорту, наявності в навчальному закладі 50-метрового тирю, який учні

збудували під час суботників.

Чемпіони, призери цих змагань захищали спортивну честь училища на міських змаганнях команд МПТУ і ТУ Кіровограда, присвячених 64-й річниці Радянської Армії. Команда училища виборола перше місце, а Адамас Муратов, Юрій Полоз, Володимир Сіденко були найвлучнішими, завоювавши всі призові місця.

Це не перший успіх стрільців. Команда училища — неодноразовий переможець районних, міських та обласних змагань у системі профтехосвіти. І це недивно. Адже тут в секціях кульової

стрільби тренується 150 чоловік.

Численна й секція з військового триборства. Василь Положаєнко та Ігор Пантаєв — члени збірної команди області з цього військово-технічного виду спорту. Чимало учнів здобувають знання у автомобільній секції цивільної оборони.

Активно проходить місячник оборонно-масової роботи. Щойно з Києва повернулася група майстра С. Г. Дуся, нагороджена турпутівкою до столиці республіки за успіхи у військово-патрістичному вихованні. Скоро відбудеться читачка конференція за книгою Л. І. Брежнєва «Спогади», військово-патрістична гра «Нумо, хлопці!», матчова зустріч з військово-технічних видів спорту з командою МПТУ № 2. Планом місячника передбачено, що кожен вихованець братиме участь у військово-патрістичних заходах, виходитиме на вогневий рубіж або на старті з інших видів спорту.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

На фото: члени збірної команди училища та області з військового триборства В. ПОЛОЖАЄНКО та І. ПАНТАЄВ на тренуванні.

Фото автора.

ДО 60-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

ЯК СПРАВИ НА МАРШРУТІ «ЗІРОЧКА»?

...Три, два, один, пуск!.. Плавню відірвався від землі уявний космічний корабель і поїс у подорож малює — учасників гри «Жовтєнята по країні Жовтєня».

Чи буде ця подорож цікавою та захоплюючою? Це залежить від її організаторів — старших друзів жовтєнят — піонерів.

Я побувала у двох школах Кіровограда — четвертій та чотирнадцятій. В обох піонерських дружинах робота з жовтєнятами — найголовніша піонерська турбота.

— Як тільки я почула про цю гру, — розповідає старша піонервожата школи № 4 Ірина Парамон, — відразу зібрала раду друзів жовтєнят і розповіла про неї. Мені ця гра сподобалась тим, що в ній є місце для творчого пошуку та дитячої фантазії.

Юних піонервожатих теж зацікавила ловинка. Але вони розуміли — то не просто гра. Щоб уміти цікаво розповісти малютам,

треба перш за все самим багато знати.

— Перед кожною зустріччю з жовтєнятами ми ідемо у бібліотеку, ретельно підбираємо теми, які були б їм зрозумілі і цікаві, — розповідає мені учениця 4 «Б» класу школи № 14 Олена Слюсаренко.

А що ж малюта? Чи подобається їм гра? Вони у захваті. З нетерпінням чекають продовження мандрівки, коли можна дати волю буйній дитячій фантазії і немов на власні очі побачити те, про що розповідає вожатий.

Дружини привітаннями завжди зустрічають другокласників Ірину Чабан, теж ученицю 4 «Б» середньої школи № 14. Бо її прихід завжди обіцяє їм або конкурс на кращий малюнок чи вірш про рідну Вітчизну, або цікаві спортивні змагання чи захоплюючу розповідь про героїв громадянської та Великої Вітчизняної воєни. А найбільше люблять її за те, що з

нею завжди весело. З нетерпінням чекають вони і приходу однокласників Ірини Саїшка Семенівна та Олега Чабана. Багато піонерів шефствують над жовтєнятами, а допомагає їм змістовніше організувати цю роботу рада друзів жовтєнят та старша піонервожата Світлана Тараненко.

Звичайно, не всі піонери можуть похвалитися своєю роботою з жовтєнятами. Деякі ще як слід не зрозуміли, що для цього потрібно, деякі просто соромляться.

— З жовтєнятами працювати дуже цікаво, — діляться своїм досвідом загонові піонервожати школи № 4 учениці 6 «А» класу Люда Дульська, Віта Кравченко та Оксана Кученко. — Вони веселі, працюють, допитливі. Завжди уважно слухають розповідь, а потім охоче відповідають на питання. Нам би дуже хотілося побажати тим, хто ще не почав роботу з жовтєнятами: поспішайте! Не пошкодуєте, адже попереду ще багато цікавих естафет.

І. ГОЛОВКО.
м. Кіровоград.

Дружною веселою сім'єю живе піонерська дружина Новоукраїнської восьмирічної школи № 1, яка носить ім'я Зіи Космодем'янської. Юні ленінці беруть активну участь у розповсюдженні літератури, збирають брухт, мануалогляди за посівами просянних культур, збирають овочі, фрукти, працюють на току, допомагають інвалідам війни по господарству.

На знімку: члени ради дружини разом зі старшою піонервожатою Т. О. КИРИЛІНОЮ.

Фото Г. ВРАДІЯ.

У сім'ї народилася дитина. Ось вона лежить, рожевошока, дорога кровинка, так схожа на маму чи тата. Усі думки, усі помисли — про неї. Щоб росла щасливою, красивою, щоб гордилася нею батьки, друзі.

Та непомітно промайне час і одного дня ви обов'язково зробите відкриття: «Та вона вже зовсім доросла!» Разом з цим прийде усвідомлення, що кло-

справі виховання дітей, не сприяють їх підготовці до самостійного життя.

Мені, як лікарю, хочеться нагадати батькам, що у дітей у віці 13—16 років водночас з фізичним дозріванням відбувається бурхливе формування особистості підлітка. В цей період батькам слід уважніше приглядатися до своїх дітей, бути особливо тактовними у стосунках, давати відповіді на всі їх-

БАТЬКІВСЬКІ
УНІВЕРСИТЕТИ

ВЕЛИКІ ДІТИ —

поті ваші теж вирости. Бо донька вже буває у компанії хлопчиків, син дружить зі старшою за віком дівчинкою. Як поведеться, як сприйматиме ці перемишлення не дорослих, але вже й немалих своїх дітей.

Суворо заборонити їй дружити з хлопцями, не дозволяти йому розмовляти з нею по телефону, не випускати з каті? Але ж заборона завжди викликає лише протести. А може зробити вигляд, ніби нічого ніхто не помічає? Висміяти? Та байдужість батьків лише посилює переживання дитини, якій не під силу самій розібратися у своїх почуттях. Насмішки дорослих жорстоко ображають підлітків. І надмірна обережність батьків та педагогів, яка іноді доходить до повного невизнання бесід на інтимні теми, і невиправдана «відвертість» деяких дорослих, в однаковій мірі шкодять

ні питання.

Не варто уникати розмов з дітьми на інтимні теми. Батькам і педагогам, я вважаю, доцільно у своїх бесідах якнайчастіше поспілатися на твори художньої літератури, у яких показане кохання у найпрекрасніших його проявах. Але було б нецільно концентрувати увагу підлітка лише на цих темах.

Питання статевого виховання вимагають великого вміння, особливого такту і великої чуйності вихователів, педагогів і, звичайно, батьків.

Пам'ятайте, що найперше від батьків дитина повинна дізнатися про культуру інтимних стосунків, особливості статевого розвитку. Енергію дитини

треба спрямовувати на заняття спортом, громадсько-корисну працю.

На формування особистості підлітка впливають також фільми, телесеріали, музика. Батькам і педагогам слід використовувати ці фактори, прищеплювати дітям художній смак, вміння критично аналізувати твори мистецтва, робити висновки — це допоможе підліткам надати давати самокритичну оцінку своїм діям, розвинути високий естетичний ідеал, до якого б прагнула молода людина.

Ваша дитина ще зовсім маленька. Але не варто відкладати початок її виховання на потім. Бійтеся спійнятися.

А. ЛУНЬОВ,
лікар-сексопатолог.

ВЕЛИКИЙ КЛОПІТ

«ХТО ПОВЕРНЕ БАТЬКА?»

На минулому засіданні «Клубу молоді сім'ї» ми запропонували нашим читачам висловити свою думку про розлучення. Редакційна пошта кожного дня приносить листи, автори яких розповідають про наболіле, діляться своїми думками щодо сімейних відносин.

Листи — сповіді, листи — розкриття, листи — роздуми. Пишуть їх люди різні за віком. Але майже в кожному відгомін пережитого болю. Дехто з наших дописувачів намагається детально проаналізувати нещастя своє подружжя.

«Прочитала статтю «Коли розлучаються двоє» і замислилася, — пише до редакції Оксана П. із Кіровограда. — Боляче читати про випадки, які наводяться у ній. Але ще важче пережити все це самій.

Одружилися ми з Миколою 1977 року. Незабаром він пішов до лав Радянської Армії. У мене народилася дитина. Нелегко було без близької людини поруч, без свого кутка. Але я знала, що мій Микола незабаром повернеться. Це додавало сил.

Він повернувся. Але щастя не приходило. Не до сподоби я була батькам мого чоловіка. «Що ти

в ній знайшов? Бачиш, хворіє асе. А як з дитиною тебе залишить?», Слухав — слухав їх чоловік, та й став пити, ображати мене. Якось зібрав свої речі і, нічого не сказавши, пішов від нас. Чекала. Думала, що хоч за сином серце болітиме... Та де там!

Згоряючи від сорому перед подругами і перед самим Миколою, написала заяву на розлучення. Писала її, як вирок самій собі. Розлучилися.

Минув рік, Миколо аж має третю дружину. Про сина й не згадує. Щасливо щастить він не став. Не стала щасливішою і я.

Тепер я знаю, що моя помилка в тому, що послідила розлучитися. Не поговорила з Миколою спокійно, без докорів і нарікань. А тепер він відчув смак легкого, безтурботного життя. І хтозна чим це для нього скінчиться.

Дехто з наших дописувачів категорично твердить у листах: «Я проти розлучень», «Треба заборонити розлучення тим, хто має дітей».

Тільки чи змогли б такі заходи врятувати кохання, чи хоча б дружні стосунки між чоловіком і дружиною?

Про невдачу у своєму подружньому житті пише жителя Знам'янки, матію

грюх дітей Н. Є. Вони з чоловіком розлучилися після сімнадцяти років спільного життя. Чому? Набридли часті сварки. «Мені без нього важко», — пише у своєму листі Н. Є. — Адже ми колись любили одне одного. Та й сімнадцять років з життя не викреслити. — Як позбутися дітям батька? — запитує авторка листа.

На жаль, немає універсального рецепту, з допомогою якого ця жінка знову б змогла стати щасливою. Адже тільки від неї та її чоловіка залежить, чи зможуть вони відновити свої подружні стосунки. І величезну роль у цьому мають відіграти вміння і бажання хоча одного з них зробити перший крок до примирення.

Нерідко на перешкоді сімейного життя стає небажання чоловіка і жінки поступитися своїми «привчаннями». Вони вважають за припинення визнаги помилку, прагнуть будувати настоять на своєму, утримати першість. Зайдши починаються сімейні «рагедії».

Наша розмова не закінчена Хотілося б, щоб у ній взяли участь працівники державних органів, культури, вчителі, вихователі.

Чекаємо ваших листів.

8 ЛЮТОГО — ДЕНЬ
ЮНОГО ГЕРОЯ-
АНТИФАШИСТА

ЗА МИР І ЩАСТЯ НА ЗЕМЛІ

Наші хлопчики і дівчатка у червоних галстуках — щасливі і радісні. Перші відкриття і знахідки, дружба ровесників і повага старших — то щедри дари мирного дитинства.

А чи знають, що таке щастя ті, у кого щодня здригається серце від вибухів снарядів та погань мунд?

Чи багато радісних хвилин звідас французький юнак Дамальєр, що загинув 8 лютого 1962 року під час демонстрації трудящих, які вимагали припинення війни в Алжирі?

Чи був щасливим син іракського комуніста Фадил Джамаль, життя якого обірвалося 8 лютого 1963-го в одній із багдадських вулиць.

Юні патріоти боролися за свободу свого народу нарівні зі старшими товаришами і були щасливі від віри у справедливість своєї боротьби.

1964 року на одному із засідань клубу інтернаціональної дружби Московського Палацу піонерів школярі запропонували оголосити 8 лютого Днем юного героя-антифашиста.

На адресу клубу інтернаціональної дружби імені Кривого Тельмана Тишківської десятирічки № 1 надходять листи від підлітків союзних республік, в яких школярі розповідають про те, як вони готуються до Дня юного героя-антифашиста. А ще юні тишківці вивчають біографії юних героїв, організовують конкурс політичного плаката.

Готуючись до Дня юного героя-антифашиста, піонери Тишківської СШ № 2 пишуть листи зарубіжним одноліткам, зустрічаються з учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєни, організовують мітинги солідарності з народами країни, що борються за свою незалежність. Напередодні 8 лютого піонери організовують трудові десанти, піонери виступають з концертними програмами на творчих вечорах фермах...

С. КУЛИНИЧ,
учень Тишківської середньої школи № 2.
Добровеличківський район.

НА ГРАНАТОВИХ ОСТРОВАХ

ПРИКАЗ: ВОЙНИ НЕ ОТКРЫВАЙ

Жіноєкран лютого

У цьому місяці в області проходить тематичний показ фільмів «Непереможна і легендарна», присвячений 64-й річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Серед цих картин є такі, що вже завоювали любов глядачів. А кінострічки «Красна площа», «Чайлаєв», «Щорс», «Летяги журавлі», «Баллада про солдата», «Доля людини», «В біг іду тільки «старіки», «Визволення», «Солдати свободи», «В зоні особливих уваги» стали значними віхами в історії радянського і світового кіно. В лютому глядачі знову побачать ці фільми на екранах.

По-новому розкривається тема війни у фільмі «Наказ: вогонь не відкривати», поставленому на кінопостудії імені М. Горького кінорежисерами Юрієм Іванчуком і Валерієм Ісаким за романом Георгія Маркова «Орли над Хінганом». У картині зайняті актори Владлен Бірюков,

Микола Іванов, Ернст Романов, Микола Гринько, Каталія Єгорова.

В останні роки все більшої популярності набувають фільми на політичні теми.

Зразком гостросюжетного політичного фільму є нова стрічка кінопостудії «Мосфільм» «На Гранатових островах», сценарій якої написав лауреат Державної премії, письменник, журналіст-міжнародник Генріх Боровик. Він бував на Кубі, у В'єтнамі, в Чилі, зустрічався з Хо Ші Міном, Че Геварою, Хемінгуейм, Сальвадором Альєнде, Фіделем Кастро.

Фільм «На Гранатових островах» розповідає про боротьбу чесних людей світу проти атрессивної політики Сполучених Штатів Америки. Головні ролі в картині виконують Кірило Лавров, Ростислав Плятт, Людмила Чурсіна та інші.

За що тільки не дорікають сучасним чоловікам! Їх звинувачують у відсут-

МУЖИКИ!

ності мужності, називають несамолюбими. Але, на щастя, є жінки, які вірять, що живуть поруч з ними справжні чоловіки, серед яких є ще чимало

лицарів, здатних на благородні вчинки.

На цю тему режисер кінопостудії «Мосфільм» Іскра Бабич поставила фільм «Мужики», головну роль у

якому виконує Олександр Михайлов.

С. ІЛІЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

«Шановна редакціє!
Я читаю вашу газету, і мені подобаються матеріали про мелодію. Тому й вирішила звернутися саме до вас. Називати свого прізвища не буду. Так, мабуть, краще зможу розповісти про те, про що, на мою думку, розповісти треба. Мені страшенно соромно, але ж ви мене не знаєте.

У Кіровограді проживаю зовсім недавно. Дівчата, з якими я живу в гуртожитку, мені дуже подобаються. Все вони знають, бо живуть тут уже третій рік. Мої подруги знайомі з хлопцями з іншого гуртожитку і часто ходять туди на танці. Спочатку я не ходила з ними, а потім вирішила ходити. І ось що з

день веселилися. Признаюся, я випила достатньо і сп'яніла. А потім хтось згадав, що в цей день танці. Після вина мені все було, як уві сні. Якимось усе в іншому світлі: начебто я і не я. Стала одягатися. І дівчата підсміювались наді мною: мовляв, не обов'язково паритись. Я піддалася їхньому впливові і поклала білизну назад у шафу.

Дорогою сміялися, жартували. Натанцювалася я того дня від душі. А хлопець, котрий запросив мене, дуже мені сподобався. Хлопці нас проводжали. Сергій щось говорив, а я зовсім не слухала.

«НЕ ХОЧУ

ПРИНИЖУВАТИСЬ»

ГРАНІ
МОРАЛІ

Дівоча гордість — чи сучасно це? Чи потрібно відмовитися від власних моральних принципів і вперстатися бути самою собою тільки задля того, аби комусь подобатися?

Дівчину, яка написала до редакції, мучать ці питання. Пропонуємо цього листа увазі наших читачів.

цього вийшло. Збиралися ми якимось із моєю сусідкою Любою, і, коли вона одягалася, я помітила, що плаття вона надівала на голе тіло. Я подумала, що білизну надіне потім, і нічого не сказала.

На танцях мене двічі запросили, потім я весь час стояла, хоча подруги запрошували часто. Мені подумалося, що це тому так, що вони з усіма знайомі. Пізніше з'ясувалося інше. Коли, натанцювавши, ми повернулися в гуртожиток і вкладалися спати, я побачила, що всі три мої сусідки «одягнені» так, як Люба. Вони сміялися з мене і сказали, що саме через це їх запрошували до танців, а мене ні. І що, коли я хочу танцювати, мені доведеться робити те ж саме. Я довго не могла заснути, все думала, що так бути не повинно. Наступного дня було якось не по собі. А з часом забулося. Не зовсім, звичайно, та я намагалася відігнати від себе ці спогади. З дівчатами подружилася ще більше. У них багато хороших. Вони старші і в усьому мені допомагають. А як одягатися, думаю, хай самі розбираються.

Але ось що трапилося минулої осені. Був у нас вихідний, Люба передачу із села отримала. Було там і домашнє вино. Ми цілий

ла. Мені здавалося, що я йду зовсім гола. Потім ми трохи відстали, і він раптом сказав мені, що я йому подобаюсь і що він не радить мені бути схожою на деяких. Я зрозуміла, що він має на увазі. Мені стало дуже соромно.

Дівчата щось розповідали, сміялися, а я швидко дівчата в ліжку і зробила вигляд, ніби сплю. Я думала про те, що не зможу дивитися Сергієві в очі.

Він приходив після того, та я щось промимрила і втекла. Жаль, звичайно: він такий гарний і добрий. Я тепер сама себе соромлюся, тільки тепер до мене дійшло, яке це приниження; через якихось покидьків виставляти себе в такому сороміщкому вигляді... Адже хорошим хлопцям, таким як Сергій, це ні до чого. Ми ж сучасні дівчата і завжди повинні поводитися пристойно.

Тетяна К.

Р. С. Вирішила дописати. Можливо, слід було б, щоб у гуртожитках читали лекції на теми моралі, провадили виховну роботу. Бо люди інколи просто забувають про сором. А ось мені Сергій нагадав. Треба переконати тих, хто цього не розуміє, що сучасні дівчата (якщо вони поводяться так, як мої подруги) самі себе принижують.

Вітражі вечірнього вікна

У НАС

В ГОС-

ТЯХ

КИРО-

ВІГРАД-

СЬКИЙ

ПОЕТ.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Зимова акварель

Перший сніг по-дитинячому ніжний.
Білим полум'ям ранок цвіте.
Уявляє: в куряві сніжний
Юрій Пупкін проспектом іде.
Він усміхнений і затуманений.
Безтурботний. Вільний і віддалений.
Він жартує, сніжинки адує.
Із вузької долоні в Неву.
Ось карета летить. Він руками махає,
Щось гукать услід і нову
Сніжинку липить, навчоників сівши.
Не із кимось, а з собою, з ним же:
Купідон його раптом у серце.
Сонце, вітер, мороз... Ет, усе це
Так чудово! Сніжинці стружкою
Над бордюрами викривляють стіну...
І зникає у марші Пупкін.
І горить його слід на снігу.

Припізніла гостя

Білі франики скромні
Тягуть у складках мостять.
Стукає думка в сирені,
Моя припізніла гостя.
Леле, у серці стомленим
Смуток лиш виринає...
Мати на дзвінік спешить.
Молодість виниває.
Хрестиками у п'ятах —
Батька трива... І от...
Як він кричить над снігом —
Голоду чорний рот.
Сиплються, джмеліть зорі
В куцї терпелий полину.
Щастя — одиначий обрій.
Хто його досягнув?
Спегадів тихе небо
Крають громи думи.
Пам'ятає, тільки в тебе
Білі ми франики.
Тільки голуба напруги
Стелиться по кімнаті.
Винишла довгі роки
І зачепилася мати.
Місяць над снім дахом
Жовто в п'ятому регіоне.
Очі, як сніг птахів.
Крилами вій тріпотять.

Зоряна тінь

Хвилині стелять мерехтливий шов,
Гасне парус на сніжному пруді.
Ніби деція розбитих пляшок,
На піску асфальт медузи.

Зупинися на мить, подивися:
Небо криє прозора китайка.
Як я хочу з тобою пройтись
По сліду невидимому чайни.

Як я хочу, щоб руки твої
Лебеділи бесь час наді мною.
Дивний ранок над морем стоїть
І хмеліє від щастя-прибою.

Перекинуті райдуг мости
Над узбіччям в горах мертвятих.
Як не просто до тебе дійти,
Так дійти, щоб уже не вертатись.

Нам любити цей древній Кавказ,
Темні шати садів Цихісдзірі.
Чувств: хвилині шепотять про нас
І зітхають із нами ці хвили...

Коли ж роки зашпунуть в глибокій
Незбагненне це щастя зелене,
Ти подивися у зоряну тінь.
Ти згадай коли-небудь про мене.

Хата

І. П. Котляревського

День славний рясну каліну
І неба давнину емаль.
Освітлювали стелю
Ліхтарники білі малю.

Простора лунка світлиця
Гуділа, мов срібний келих.
Вусятих тропиць дитя
Всміхалася на тареліях.

Пускала в'юнка Дідона
Сто бісидів із очей.
Із вицвілої ікони
Лукаво дививсь Еней.

Навприлюдні позарішні
По руйнінах неслися.
І брови, немов шпалюни,
Ламались над перепіссями.

Бенкет вирував на килимі.
І хата стріпнула змієт
Висоньцями, мов крилами,
Але не змогла злетіти.

Полтавський етюд

Вітри на вечірніх келих
Промчали під кроки квітень.
І місяць срібний сонях
Розцвів на воді зеленій.

Крізь темні сніг мури,
Ніби обнесли вокзали,
Мов матові абанюри,
Тролейбуси пропливали,

Зривалася тінь з причалу
І падала м'яко шпиль.
А Ворскла човни гойдала
І в них колесала шпиль.

* * *

Кущ бузку біли хвіртки, алей.
Ще шумів би мені до смеркани.
Двоє вікон, як двоє очей,
Позирали на вулицю давно.
Там віденілася далека весна,
Тільки так, як буває в дитинстві.
Ця хатина стояла одна,
Мов селючка найина у місті.
Ця хатина у шепоті трав
Обростає піснями на світанку...
Як бульдозер її шматував,
Як її піднімав на лопату.
Хата надала вікнами тем,
Де я стежку до школи підбірав.
Молодим голубим корпусам
Поступилася мажорна біла,
Тротуар славсь рудою рудим
У гризючі, мазуті і листі.
А під ним, а під ним, а під ним
Залишилось навіки дитинство.
Повоєнне. У чупях. А то
Усиданих на босі ноги.
Мить прискорено часу авто.
Ми йому уступаєм дорогу.
По асфальту ляга моя шпиль.
А проте як тут наскоки ступати,
Бо нестерпно підоний печуть,
Що під болю я хочу кричати.

Танець дельфіна

Я знаю: по цей день
Найвищий один
В бетонній басейні
Танцює дельфін.

Він так неохоче
Линяє свій грот.
Сумні його очі,
Зсміхнений рот.

Та живий до часу
Стрибає, пливе.
Під музику вальсу
Він ритмом живе.

І коло сітчасте,
І м'яч, ніби дитини.
За рибку срібlistу
Танцює дельфін.

Ненавче в ударі,
Чи п'яний у димі.
Увесь дельфінарий
Сміється над ним.

І сміх цей вагальний
Гримить, плазує...
Десять промінчиків
Пірна в глибину.

Десять поруч ненавче
Хвилюється дельфін,
І сонце гаряче
У море сідає.

Десять поруч незграбно пливають а глибини
Повільно і лязко підводні човни,
Знахилили акули, потворні прокляті,
Пачені смертю... О віче двадцятій,
Хіба тобі мало мого на землі?
І що ти шукаєш в підводнім імлі?
Вируєш-лютуєш, о віче двадцятій!
Так мудро розкидані мій роги!
Отруєні хвилі ревує і лаять.
Пити-самогубці на сушу спінать,
І тільки дельфін цей, любов'ю обмежений,
Захований добре, надійно абережений,
У квітці бетонній... Щасливий дельфін,
Чому ж тоді тужить, танцюючи, він?

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНЫ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 7.

БК 63092.

Індент 61107.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 62.

Тираж 51300.